

Παρουασσός

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Λεωφόρος Πανεπιστημίου 36

Τηλέφ. 30-232

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΧΑΡΙΤΕΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΚΛΑΜΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

Η Έμμα Σόννερμαν, ή Πόλα Νέγκρι, ή Λένι Ρίφενσταλ, ειναι ή τρεις εκείνες γυναίκες, ή τρεις εκείνες καλλιτέχνιδες που κατέχουν στη Γερμανία μια θέση απολύτως πρωτοφανή. Και για την πρόσημη δεν υπάρχουν και πολλά πράγματα να πη και να γράψω κανείς. Ειναι «αφραία, απλή και καλή». Η απότομος αντίθεσις της στην πρώτη θέση, γιατί σήμερα ειναι ή «πρώτη γυναίκα» της Γερμανίας, δεν την έκανε να σηκώσει το κεφάλι. Αντιθέτως ή έκλεκτη σύζυγος του Έμμαν του Μεγαλοπρεπούς, του κ. Γκαίρινγκ δηλαδή, ειναι και μένει μετριοφρων. Κι άδωχη φαίνεται πως ειναι ή πρώτη που γαμωμένη είνωμένα για την κατάρχη πολυετίας που γίνεται από τον σύζυγό της. Πρώ ολίγου καιρού μόλις ο κ. Γκαίρινγκ είχε στείλει στην Ιταλία ένα ειδικό πολυτελέστατο τραίνο για να την πάρη, το γνωστό εκείνο τραίνο, για το οποίο μίλησαν τόσο στην Εύρωπη τότε...

Κι' ακόμη όλοι οι καλοί της συνάδελφοι έχουν να λένε τόσα καλά λόγια γι' αυτήν, για την πανόψυχη Έμμα, που ποτέ της δεν τους ξεγνά και που μερικούς απ' αυτούς που είχαν μερικές «δυσκολίες» με το νέο καθεστώς τους βοηθήσει, λένε, η ίδια της θέσπις, όπως της.

Αν πρέπει να πιστεύουμε σε μερικά «συμποσιολία», που εύθραστα κυκλοφορούν στο Βερολίνο, ο Χίτλερ δεν άρσει καθόλου τη συντροφιά της γλυκιάς, ησυχίας και μετριοφρονος Έμμαν και ότι μάλλον προτιμά τη χάρη της κυρίας Γκαίρινγκ, της σύζυγος του «μικρού Ζόφφ», του αιώσιου αντιπάλου του Έμμαν του Έγγουρου.

Το ζεύγος Γκαίρινγκ ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για την Έταιρεία «Ούφρα», ενώ το ζεύγος Γκαίρινγκ για την «Τομπίε», ο δέ κ. Γκαίρινγκ, λόγω της θέσπις του ως άποιογού της Προπαγάνδας και του Κινηματογράφου, ειναι ο απόλυτος κύριος εις το πεδίο αυτό και ο μόνος, από τον οποίον εξαρτάται ή πρόκλησις ενός θρόνου και ακόμη ή ανάδειξις του. Έτσι εξηγείται το γιατί τον τελευταίο καιρό

ή γερμανική κινηματογραφία παρουσίασε τόσα άνοσια και άτυποφρα κατασκευάσματα. Το αντίθετο της Έμμαν ειναι ή Λένι, ή γνωστή μας Λένι Ρίφενσταλ.

Όταν ακόμη ή δόξα της βρισκόταν στο ζενίθ της, πολλές σκανδαλώδεις διαδόσεις κυκλοφορούσαν εις βάρος της. Την κατηγορούσαν επίσης ως πολύ «σοφίστη» και «ευαγετική». Αλλά τί συνέβη τότε τελευταίως; Λέγεται πως το άστρο της Λένι Ρίφενσταλ έχει εξαφανισθή τελείως απ' το γερμανικό καλλιτεχνικό στερέωμα. Αντά λένε οι «μην», αλλά αν πιστέψουμε την πραγματικότητα, τότε θα δούμε πως αυτά ειναι τελείως άσυστατα, γιατί ήδη ή Λένι βρίσκεται στο Παρίσι με «ειδική αποστολή» και εκτός αυτού στα τελευταία εβραυτικά φύλλα την είδαμε να παίζει ανάμεσα στους δύο «αυθεντικούς» Χίτλερ και Γκαίρινγκ.

Λοιπόν, λοιπόν επί του παρόντος όλα αυτά ειναι ανακριβή, δεν αποκλείεται όμως αργότερα να συμβούν, γιατί πολλά τα παράξενα συμβαίνουν στο λεγόμενο Τρίτο Ράιχ.

Και τώρα ή σειρά μιας άλλης. Της δευτέρας «Ηγερίας» του Χίτλερ. Της Πόλα Νέγκρι. Η τελευταία της αρεσότητα ειναι τόσο θερμή, στον οτι το... τελευταίο της φιλμ, ή «Μαντάμ Μικροάριον».

Πολλά λένονται και γι' αυτήν εν σχέσει με τον Χίτλερ. Λέγουν δηλαδή πως ή τρυφερότη και ευμετάβολος καρδιά του Φύρερ άρχισε να κτυπά πολύ άνησυχα τώρα τελευταίως. Αίτια αυτής της άταξίας φαίνεται πως ειναι ή ωμορφιά της Πόλα Νέγκρι. Έν τούτοις τίποτα άκόμη δεν ειναι βέβαιον.

Το μόνον βέβαιον ειναι πως στη σημερινή Γερμανία συμβαίνουν πράγματα πολύ περίεργα. Θέλετε ένα παράδειγμα; Η γυναίκα του κ. Ιωσήφ Γκαίρινγκ, του αποταγιοτιστού της κατά των Έβραίων έκστρατείας, πην πάρη αυτόν τον «κοντοκύρη» Ζόφφ ήταν ή σύζυγος ενός... Ισραηλίτου εκάτο τοις εκάτο.

Πιστεύετε το...ειναι αυθεντικό.

ΖΑΝ ΡΙΣΑΡ

Παγκόσμια περίεργα.-'Ανέκδοτα.-Εύθυμοι διάλογοι

— Πώς διανεμόνται τ' άγαθά

«Ένας νέος κατηγορεί την τύχην του και παραπονείται κατά του Θεού λέγων: «Ο Θεός ειναι άδικος, διότι ενώ εις άλλους δίδει πλούτη και σωρείαν αγαθών, εις έμέ ουδέν απολύτως χορηγεί. Πώς να παλαίσω κατά της ζωής άπου τίποτε δεν έχω».

«Ένας μονοφθαλμος γέρον άκούσας αυτά τα λόγια του λέγει: «Ποιός είνω, άφ' ουδέν ειναι τόσο πτωχός, όσον το φαντάζεσαι; Δεν σου έδωκε ο Θεός όγλυον και νεότητά;

— Αι' αυτό δεν παραπονίζου καθόλου, απ' έναντίας κολακεύου, που έχω δύναμεις και άκμην.

Τότε ο γέρον λαμβάνων αυτόν από το χέρι, τον έρωτά:

— Μου δίνεις αυτό το χέρι για χίλια τάλανρα;

— Για το Θεό, όχι βέβαια.

— Μου δίνεις το ένα σου μάτι για δέκα χιλιάδες τάλανρα;

— Ούτε, ούτε.

— Τι μου δίνεις να σε κάμω πλούσιον;

— Τίποτε.

— Ούτε ένα δάκτυλο του χεριού σου;

— Ούτε, ούτε.

Τότε ο γέρον πλησιάζας στο αυτί του του λέγει:

— Μη παραπονείσαι, διότι είσαι πλούσιος άφ' ουδέν από μένα. Βλέπεις, ήτις ν' άλλαξω το χρώμα μου με την νεότητά σου, με την όγληά σου ή και με ένα μόνον όφθαλμόν και δεν ευρίσκα κανένα, μα κανένα. Τι παραπονείσαι, φίλε μου;

Και... τον άπεχαίρεται.

— *Ήσαν τα ίδια δόντια

«Ένας κληροπός μόλις πήγε να καταταχθή κατά την Ιατρικην εξέτασιν ο ιατρός του λέγει:

— Αυπούμαι, φίλε μου, αλλά τα δόντια σου δεν ειναι καθόλου καλά. Δεν ειναι δυνατόν να γίνης δεκτός.

«Ε, άπεκρίθη ο άποψήφιος νεοσύλλεκτος καταναγκασμένος: Άφου ειναι τα ίδια δόντια που φορούσα χθές και ο άδελφός μου και όμως τον περάσαστε.

Μια σχολή Ροβινσώνων

Η Ιστορία της ειναι πολύ μικρή: «Όταν ο Μέγας Ναπολέων έφθασεν στη Λόνδρον, μία φρουρά έγκραυστή στην Τριαντά ντ' Κονία, που δεν ειναι τίποτ' άλλο, παρά ένας βράχος χαμένος μέσα στον ωκεανόν, αλλά σχετικώς κοντά στην νήσο της 'Αγίας 'Ελένης. Μετά τον θάνατον του Αυτοκράτορος, μερικοί στρατιώται, θέλησαν να μείνουν εκεί. Έγγραμμες γυναικες για σύζυγος ώδηγήθησαν εκεί απ' τους ναυτικούς της 'Αγίας 'Ελένης, και κατά το 1836, Ιεραποστολικοί περνώντας για το Άκρωτήριο, υπελάτουν πως οι κάτοικοι δεν ήσαν λιγότεροι από 9 οικογένειες. Αργότερα ο πληθυνσής της νήσου άνηλθε εις τους 80, εις τους οποίους περιλαμβάνονται και μερικοί ναυαγχοί. Εις τα 1881 δε ο αριθμός των κατοίκων είχε αύξησι εις 107.

Εκείνη την εποχή ένας Ιερέας τους άπεστέλλη απ' την 'Αγγλία, ο εβραυνιστής Ντόγκσον. Ο Ιερέας έκινούρισε στην μητρόπολι μετά τετραετίαν, «για να μελετήση μετά της κηρυγσεως τας πιθανότητας μιας εξόδου του πληθυνσμού, που του καταβροχθισθόν ολόκληροι από τους ποντικούς, που ειναι και οι πραγματικοί κύριοι της νήσου.

Τρία χρόνια αργότερα ο πληθυνσής έλατύνθη, κα έλασε και έφθασε κάτω από τους 100, απ' τους οποίους οι περισσότεροι ήσαν χήρες και άφρανα νηπιονάκιον κατοίκων, στην προσπάθειά των να φερέσθον.

Στα 1901 ο αιδεσιμώτατος Μπάρροου έβητο πίζωτο για τρία χρόνια στον βράχο αυτό, για να εξοφλήση χρέος εύγνωμοσύνης της μητέρας του.

— Λογοπαίνιον

— Που ήσουν; Σε μοναχτήρι;

— Μόλιστα.

— Και τί ήσουν μοναχός;

— Όχι ήσαν και άλλοι.

— Στο τραπέζι

«Ο προσκεκλημένος. — Τι έξαισιο γεύμα, ούδεποτε έφαγα τόσο καλά.

«Ο δεκτητής της οικογενείας. — Και μείς το ίδιο....

— Στο ρεστοράν

«Ένας χωρικός με το παιδί του κατεβηκε από το χωριό στην πόλι για να ψωνισή. Έπειδή όμως πεινούσαν και οι δύο πήγαν σ' ένα ξενοδοχείο για να φάγουν. Μόλις μπήκανε μέσα, το γκαρσόνι τους λένει:

— Τι άγαπάτε, κύριοι;

— Να κοιτασθούμε θέλουμι.

— Τι φαγητό θέλετε;

— Σείς τί φαγητό έχετε;

— Όρλιότε τή λίστα των φαγητών.

Σήκω, λέγει ο χωρικός στο παιδί του, τα φαγητά έδω λυσούσανε και θα μάς φέρε άντις να τα φάμε.

— Που έπρεπε να βάλη τα γυαλιά

«Ένας έπαρχιώτης μπήκε μία μέρα σ' ένα ξενοδοχείο, έβγαλε τα μπουρα του ματογυάλια από τη μύτη του, έσφόγγισε τα μύτια του και λείει στον ξενοδόχο, άφου έζήτησε δωμάτιο:

— Πες στο γκαρσόνι να μου φέρη ένα μπουκαλί ούζο. Άχ. Τα μάτια μου. Υποφέρω τρομερά, ξερετε. Άκόμα και τα ματογυάλια άρχισαν να μου ειναι άχρηστα.

Ο ξενοδόχος τον κύτταξε μία στιγμή, έπειτα τον λέγει:

— Να σας πω, κύριοι, νομίζω ότι αν φορούσατε τα ματογυάλια για κάμποσους μήνες, όχι στα μάτια σας αλλά στο στόμα σας, τα μάτια σας, θα γυαλίζονταν.

— Στο δικαστήριο

Δικαστής.—Λες ότι δεν κατεδικάστηκες άλλην φοράν αλλά τα χαρτιά έδω λένε ότι κατεδικάστηκες άλλες 14 φορές διά διαφόρους υποθέσεις.

Κατηγορούμενος.—Α, τις μικροδουλειές δεν τις λογαριάζω.

Αστυνόμος.—Βρε μασκαρά πάλιν έδώ για κλοπή; Βρε δεν πιάς ν' ανοίξης ένα μαγαζί για να ζήσης;

Κλέφτης.—Μα κύρ άστυνόμε, προχθές την νύχτα άνοιξα ένα και μ' έβγαλες φυλακή....

— Άδιδόντων, άπηντησεν ο τραυματίας, διότι και όλίγον μυαλό άν είχη' δεν θα πάθαινα ό,τι έπαθα.

Παρουασσός

ΕΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΘΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ - ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΣΑΒΑ

2^{ON}

ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΑΙΘΙΟΠΟΣ ΠΡΙΓΚΗΤΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΠ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Μία νεαρή πρίγκησσα θνήσκει στην Αιθιοπία της Αιθιοπίας. Είπε η Μακέντα, η κόρη του βασιλέως της Σιμπίνης Αγκουμένου. Ήταν Αιθιοπία παύσει την πιο εκπαιδευμένη γυναίκα και την πιο φιλόδοξη, αλλά πρέπει να μείνει παρθένη για όλη της τη ζωή, σύμφωνα με τον όρκο που έδωσε στο λαό της.

Συνέχεια εκ του προηγούμενου

Από σαράντα χιλιάδες στόματα μια φωνή κραυγή βγήκε: — ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ! Λαού Μακέντα! ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ!

Χρειάστηκε πολύ για να σωπάσει το πλήθος.

Και τότε ο Μεγάλος Ραββίνος προχώρησε προς τις δώδεκα παρθένες, που ήταν γονατιστές στο πρώτο σκάκι του θρόνου, στάθηκε μπροστά στη Μακέντα:

— Μεταξύ των δώδεκα παρθένων των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, ο μεγάλος Ίεχωβά στη φαινομένη του διάλεξε την παρθένη της φυλής του Ιούδα να βασιλεύσει. Προχώρησε Μακέντα.

Εκείνη ύπηκουσε πάντα γονατιστή.

»Σε χρίζω βασίλισσα, Μακέντα, είπε ο Μεγάλος Ραββίνος, γύναισας μερικώς σταγόνες λαού ούσιονόμου στο κεφάλι της. Ο Ίεχωβά σε εύλογη τη βασιλεία σου, και σε κάνει κοινωνή της μεγάλης του σοφίας.

Μία νέα κραυγή σηγήθηκε:

— ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ!...

Τότε η Μακέντα σ' όλη την αιγλή της διαμαρτυρίας της ανέβηκε στο θρόνο της και με μία φωνή που παλύναιε από συγκίνηση, είπε:

— Έγώ, η Μακέντα, δρκίζου να βασιλεύσω για την ευτυχία του λαού μου και να τηρώσω τους θείους νόμους. Ακόμη μία φορά δρκίζου να μείνω πιστή στον όρκο της παρθένης μέχρι του θανάτου μου και λέγω ότι η ανγέννηση του σώματός μου είναι ιερό άγιο, που ανήκει στο λαό μου! — ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ!... Λαού Μακέντα!... ΛΙ! ΛΙ! ΛΙ!... φωνάζει το πλήθος έξωλλο.

Ανάμεσα στους συμμάχους βασιλιάδες και τους πρίγκηπες, που παραστάθηκαν στη γιορτή της στέφσεως, εκείνος, που η παρουργία του έπεσε πάνω στον άλλον, ήταν ο πρίγκηπας Άσσανταρ, ανήλικος του αυτοκράτορα της Βαβυλωνίας. Ήταν ντυμένος με αφάνταστη πολυτέλεια και κομψότητα. Το πρόσωπό του είχε την ευγένεια εκείνη, που δίνει η συνήθεια της αντιμετώπισης των κινδύνων.

Λοιπόν αυτός ο πρίγκηπας, που ο βίαιος χαρακτήρας του ήταν γνωστός, μόλις το μάτι του διέκρινε ανάμεσα στις δώδεκα παρθένες την Μακέντα, η ελκυστική που δεν έκλεισε καμιά φορά, το στόμα του φάνηκε να είχε καλωμένει από περκα και άδραγε κανένας από κερναύς του αόρατο είχε πέσει πάνω του και τον απόλιθωσε.

»Αλλά όταν ήρθε η σειρά του να καταθέσει μπροστά στα πόδια της Μαμμετέ τα δώρα του αυτοκράτορα Σαλαμναζάρ, και άρρηκ διαβίβαζε τα συγχαρητήρια του θείου και κυρίου του.

— Ο! Πέρλα! Ένας βράχος πλάκωνει την καρδιά μου, απ' τη στιγμή που σε πρωτοείδα! Είπε. Για όνομα του Βασιλ! Η γοητεία σου και η χάρις σου είναι από κείνες που σκοτώνουν. Τι λέγω; Είπε μοναδικές στον κόσμο και ο Άσσανταρ τον άνηκε, ο σκληρός Άσσανταρ, δεν θα γιατρυνεί ποτέ! Λυπηρό τον, δ θεία και έπρεπε να τον σφραγίσω με ένα φίλι τη φίλια της Άσσουρας, που ήρθε, περνώτας τις έριμους, να σου φέρη ο άπεκτιμώμενος πρίγκηπας!

Και καθώς το άρρη, βαρυφορτωμένο από στολίδια χρυσά, σηκώθηκε να σταματήσει το γέλιο:

— Μη θεωρήσεις τόν έαυτό σου κακόβουλο πειραγμένο, δ Μακέντα, είπε. Στη χώρα, απ' την οποία έρχομαι, το φίλι είναι σημείο φίλης χωρίς επιφύλαξη. Λοιπόν, καθώς βλέπεις, η άρνησός σου θα ήταν προσβολή-τική!

Τά λόγια του πρίγκηπα Άσσανταρ εσοκάρησαν τους βασιλιάδες και τους ραββίνους.

Ο πρίγκηπας Άμράμ επένεβη:

— Δοξασμένη Άσσανταρ, τά λόγια σου είναι εκπληκτικά. Πώς; Δεν άκουσες τόν όρκο της Μαμμετέ;

— Τόν άκουσα.

— Και δέν σου έδωσα καθόλου να σκε-

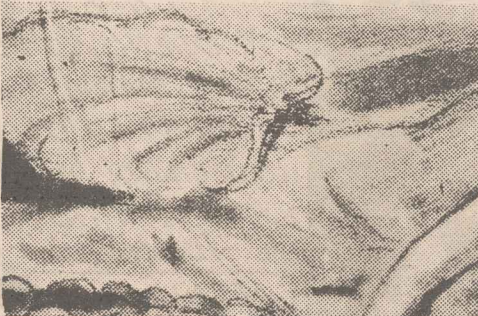
φθής, ότι αυτό, που, ίσως, είναι στις συνήθειες της Αιθιοπίας του Μεγάλου Σαλαμναζάρ, απαγορεύεται στη δική μας;

Ο Άσσανταρ δέν άπάντησε.

Ολοι σιωπούσαν.

Τι συνέβαινε στο πνεύμα της Μακέντα; Τό βλέμμα της δέν στάθηκε στο πρόσωπο του πρίγκηπα παρά μία στιγμή... Άλλά άδιάφορη για όλα τά άνήλικα και σκαυδολοιμένα βλέμματα που την περιτολούσαν, έσκυψε λίγο και είπε:

— Η φίλια ενός αυτοκράτορος, όπως ο Σαλαμναζάρ, μου είναι πολυτιμή, γιατί να άρνισθω στον αντίπρόσωπό του το φίλι που

έκλιπαρέ! Δέχομαι, Άσσανταρ, να σφραγίσω με τη συμβαχία μας, με τόν τρόπο της χώρας σου.

Και τό στόμα της Έκλειπκε τό Ίεχωβά δόθηκε στο φίλι του βασιμαστό του θεού Βασιλ.

Τό δειπνό άρχισε.

Σαράντα χιλιάδες πρόσωπα πήραν μέρος. Χίλια βόδια και δυό χιλιάδες πρόβατα σφάχτηκαν. Και τώρα όλο αυτό τό κρέας έφθανε ρουτηγμένο στη σάλα και τα λιγμένο σε φύλλα σκυιάς.

Στη βασιλική έξέδρα, όπου την πρώτη θέσι κατείχε η Μακέντα, παρατέθηκαν φαγητά που τό σπάνια στους πρίγκηπες και στους άδωματούχους. Έν τώ μεταξύ άουδο τραγουδούσαν, τη δόξα της Μαμμετέ και τόν νόμο παύαυρος γένεσας. Άκροβάτες πετούσαν στον άέρα, νάνοι έκαιαν, τίς γκριμάτσες των, έξυπνα ζώα μιμούσαν τον άνθρωπο και τερατοειδείς άνθρωποι τό ζώο.

Άλλοίμονο! Ο πρίγκηπας Άσσανταρ δέν άκουγε τίποτε, δέν έλεγε τίποτε και μόλις τά χείλη του δοκίμασαν τά πλούσια φαγητά. Τώρα που τό στόμα του γνώρισε τη γλύκα του άπηγορευμένου στόματος της Άγνης, καμμία λιχουδιά δέν δά μπορούσε να τό προκάλλει.

Στό σπουδαίο της άλλης μέρας — γιατί η γιορτή δά διαρκούσαν τρείς μέρες — όταν ήλθε ή ώρα της άφηγήσεως των περιπετειών και των κατακτήσεων, ο πρίγκηπας Άσσανταρ έσοβήθηκε, την όρεξί του.

Διηγήθηκε δόλοκληρο τό πρώτο τό ταξείδι του Βορρά, όπου τά πάντα τόν εξέπληκσαν.

Ο αυτοκράτορας — ο θείος του — τό όποιο η σιλλογία από σπάνια ζώα ήταν άνομαστές και που πεθυμίας να προσάψει στον Βασιλ ένα ζευγάρι «λιονταρίων με σανδάλια που τό είχαν περιγυράσει οι ταξιδιωτά, δέχτηκε την προσφορά του άδελφού του Νισσάρ, να πάλ η άποκτήση μερικά απ' αυτά τά τέρατα και ο Άσσανταρ πέτυχε να συνοδέψη τόν πατέρα του στην έπικίνδυνη αυτή άποστολή.

Γιά πόλν καρπό τά πλοία των ταξιδιωτών προς τη Δύσι κι' ύστερα έστρεψαν προς τό Βορρά. Αποβιβάστηκαν στις έκβολές ενός ποταμού και για πολλές βδομάδες βάδισαν μέσα στην έρημο, τη γεμάτη μάδρα δέντρα.

— Τέλος, δ Βασίλισσα, τά μάτια μας αντίκρυσαν ανθρώπους, άν έτοι ποίπει να άποκαλέσωμε τούς καθυστερημένους κατοίκους τών περιοχών εκείνων. Αύτοι μάς ώδηγησαν στο τό μέρη που θα συναντούσαμε τά «λιοντάρια με τά σανδάλια.

»Χρειάστηκε να βαδίσουμε βδομάδες και βδομάδες. Είδαμε ζώα πραγματικά τερατώδη. Φαντάσου, δ Βασίλισσα, γαλέλες μεγάλες σαν άλογα. Υπάρχουν επίσης άλλα θηρία, που τό κεφάλι των θυμίζει τό σκύλο, αλλά μεγαλείτερα απ' αυτόν, που σκαρφαλώνουν στα δέντρα σαν τούς πιθήκους. Έκ πρώτης όψεως δέν έμνησκον τόν φόβο, γιατί τό βάδιόμα δέν τό κάνει να γελιά, αλλά δυστυχία ο όποιον βρεθεί καθύμους και δέν τό σκόταση μόλις τό δι-

Ένας από τούς πολεμιστάς μας που θέλησε να τό πλησιάση, άνατράπηκε κάτω και φαγάθηκε ζωντανός.

»Τέλος οι άγριοι μάς είδοπισαν, πώς κάπου εκεί κοντά βρισκόταν ένα βρόδι-λιοντάρι.

»Τό περιέμνευε.

»Σε λίγο τό τέρας πλησίαζε.

»Η γή τρέμει κάτω από τά πόδια του.

»Νά τό.

»Είπε κατάμαυρο, τά πόδια του είναι χαμηλά, και στη μύτη έχει ένα κέρατο, τά μάτια του είναι χωμένα μέσα και είναι πολύ σκληρά.

— Κυτάζεις τά μαργαριάρια μου, δ Μαργαριάρη. Είπε κι' αυτά απ' τίς βουρηνές εκείνης χώρας. Της έδωσε τό κολλέ με τίς κίτρινες γάν-

»Εμείς έν τώ μεταξύ έχουμε άνεβη στον πελεκικό μας πύργο που έστησαν οι σκλάβοι.

Τό τέρας άρχια καταπάνω του τόν κου-

να, τόν τινάζει δυνατό. Τό δάσος κουνείται δόλοκληρο. Χάος στον Βασιλ τό ακόντιό μου πάει και χάνεται στο μέτωπό του! Στενάζει, στριφουρίζει γύρω απ' τό ίδιο, φεύγει. Τρέχουμε κοντά του. Μία βροχή βελών τό προλαμβάνει. Τό τρέξιμό του παύει σιγά-σιγά και σε λίγο πέφτει. Είπε πεθαμένο...»

Η Μακέντα, που ή βία ένθουσιαζε, πάντα της, συνενάφθηκε.

— Έκός!... γκέσι!... φωνάζει.

Άλλά γρήγορα συγκρατήθηκε, όπως πρέπει σε μία πραγματική βασίλισσα κι' άρχισε να ρωτά τόν Άσσανταρ για τά ήθη και τά έθιμα τών βορειών εκείνων λαών.

— Η γυναίκες των είναι άμορφες;

— Είναι τόσο άμορφες, ώστε μόλις τις δής σε πιάνει μία άκατάχαχτη όρεξι να ξερά-

τό. Τό δέρμα τών είναι φωτεινό σαν τό γάλα. Τά μαλλιά τών είναι κίτρινα σαν την πέννημ έσθρα. Και τά μάτια των τόσο άσπρα, ώστε σο φάνεται ότι βλάνεις τόν ουρανό ανάμεσα τούς.

— Τι φουστάνια φορούν;

— Γούνες, δέρματα ζώων κακοκαρμμένα.

— Τι σιχασιά!... Άλλά γιατί ντυνούνται τόσο άσχημα;

— Γιατί εκεί κάνει ένα κρύο τρομερό σ' αυτές τίς χώρες, δ Βασίλισσα. Μόλις έρθει ο χειμώνας, μία βροχή, λευκή και παγωμένη άρχίζει να πέφτει. Αυτό μοιάζει σαν τό μαλλί του προβάτου. Πέφτει πολύ άρρα, πολύ άρρα και μένει όλοένα πάνω στη γή.

— Τι περιέργο πράμα!...

— Όταν μάλιστα μία στιγμή άκίνητος, τά χέρια σου άρχίζουν να παύουν τη σκληρότητα του αίθερου. Άλλά οι θεοί τών άτυχών αυτών ανθρώπων τούς έδωσαν και μερικά άλλα δώρα για να τούς παρηγορούν. Όταν ο χειμώνας φθάση στην άκμή του τά νερά τών θαλασσών, τών λιμνών, τών ποταμών, άκίνητου και γίνονται τόσο σκληρά, ώστε να μπορεί κανείς να βαδίσει έλευθερά πάνω τών...

— Ο, βασίλισσα!... Τό δοκίμασες;

— Μοιάζει άπίστευτο! Άλλά πές μου, έφερές κανένα κομμάτι απ' αυτή τη μυθική ύδωτιλη πέτρα;

— Άλλοίμονο! Άδύνατο να μεταφερθή, Βασίλισσα...

Σ' αυτά τά λόγια ένας απ' τούς βασιλιάδες, που τό ένδιέφερον, με τό όποιο η Μακέντα άκουγε την αφήγησή του Άσσανταρ, φανόταν να πειράζει, άρχισε να γελά:

— Χαχαχα!... Λυπηρό πράμα, Άσσανταρ, γιατί εκεί, που της λες, είν' από εκείνα που άφήνουν δύσπιστο τόν άλλον.

Ο Άσσανταρ κεραινοβόλησε τόν τολμυρό:

— Μά τόν Βασιλ, τό λιθάρι δέν μπορεί να μεταφερθή. Άν ήταν έτσι, ο Άσσαντα-

ρόν θα έφτανε με έκατό έλεφαντες για να φέρη ένα δόλοκληρο ποτάμι στην Άγνη. Άλλά τό ταξείδι θα πήγαινε στα χαμένα.

»Αν δέν πιστεύεις πήγαμε σ' εκεί πάνω. Θα τό δής και δά τό πάσης, αλλά μόλις τό πάσης δ' άρχιση να μικραίνει, να μικραίνει και να μεταβάλλεται σε σταγονές νερού, ώσπου στα χέρια σου δά δά μείνη τίποτε!

Η Μακέντα άνέπνευσε. Σιωπή έγινε.

Άλλά σε λίγο ο Άσσανταρ παρητήρησε, πώς η Βασίλισσα παρητηρούσε ένα απ' τά περιδέραια που φορούσε στον λαμό.

Χαμογέλασε.

Είσοδος τουρκικών δυνάμεων εις Βουκουρέστι. — Έπιβουλή Σάββα. — Φόνος Βλαδιμύρεσκου ως προδότη. — Μάχη Νουτσέτου και Δραγασανίου. — Άπέλασις Ύψηλάντου. — Οι έννοπιοί άνήλικες όπλαρχηγοί. — Τά κατά την Μολδαυία. — Θάνατος Γεωργάκη Όλυμπίου. — Έπιθεώρησις της διαγωγής του Ύψηλάντου.

Η έπιβούλος διάθεσις του Σάββα και του Βλαδιμύρεσκου έθάρρυνε τούς Τούρκους να δδύσαν άρόβας προς τό Βουκουρέστι, όπου και οι δύο διέτριβον, έχοντες μυστικά σχέσεις προς αυτούς, άλλ' ύποβλέποντες άλλήλους. Ο πασάς της Σι- λιστρία, Σελίμ-Μεχμέτς, έτοιμάσας διά της συνδρομής του Πασά του Γυργέβου όκτακοιλίους όπλοφόρους, έξασπείλεν εις Βουκουρέστι, τούς μέν τετρακοιλίους υπό τόν κεχάσιν του Κασιό-Καρά-Αχμέτ έφέντη τόν και άρχηγόν όλου του στρα- τού, τούς δέ λοιπούς υπό τόν κεχάγιάν του πασά του Γυργέβου, ούτε δέ ο είς, ούτε ο άλλος άπήνησαν καθ' όδόν έχθρόν και εισήλθον εις την πόλιν, ο μέν άρχηγός την 17ην Μαΐου. Όλιγας δέ ώρας πριν εισέλαθι ο άρχηγός, έξήλθεν ήσυχός ο έν τη πόλει έστρατοπεδούμενος φρούραρχος Σάββας λέγών, ότι δέν είχαν άποχωρήσει δυνάμεις ν' άντισταθί, και ότι ο Βλαδιμύρεσκος άπειροίη την άμυναν του, ύποκαρπύ- τον έποθετήσεν έν τώ μοναστηρίω του Βακαρεστίου, δύο ώρας μακρόν του είρη χάριν ένώπιον τών μουσικών φίλων του, μεθεοδέυθη να παγιδεύση τόν Ύψηλάντην διά τό άκόλουθο τεχνάσματος:

Ο Ύψηλάντης, άφ' ότου έφθασεν εις Κο- λεντίναν, δέν έπαυσε προτρέπον τόν Σάβ- βα να κινήση έγγραφοίς, ότι έλαβε τά όπλα ύπερ του Έλληνικού Άγώνος κατά της Τουρκοκρατίας. Μη θέλων δέ να δεί- ξη ότι ύποπτεύων αυτών έτοιμή έγγραφον την πολιτικήν του ταύτην ύμολογών παρά τώ Βλαδιμύρεσκω, έν ο Σάββας έλεγε πάντοτε έπιβουλήν, και πάντοτε άπέτεινε, διότι ο Βλαδιμύρεσκος άπεκρίνετο ότι, έν όσω έωπίω ο έχθρος του Σάββας, ήναγ- κάκετο και αυτός να σιωπά. Ο ποιηρός Σάββας έβλεπεν ότι τοιαύτη πράξις άνε- τρέπε τά άρτιγενείς μουσικάς του σχέ- σεις προς τούς Τούρκους και την άπειρο- ύ από διαφόρους προφάσεις άλλ' άφού οι Τούρκοι εισήλθον εις Βουκουρέστι, αυτός δέ έποθετήσεν έν τώ μοναστηρίω του Βουκουρεστίου, και έχετίσθη προς τούς Τούρκους άρτιστοις και συνενόησεν ό κομψόβουλος και περί ού έμέλει τά να πρά- ξει έπαναληθής της προτάσεως, ύπε- γραψε και έξέδωκε την πράξιν εις χαράν και έμφύσιν του Ύψηλάντου την δέ έ- παύριον ύπήγε προς αυτόν αυτεπάγγελτος, συνέγραψε, και τόν έκάλεσε και αυτός εις γεύμα την άκόλουθον ήμέραν και εις επι- θεώρησιν του Ιππικού του, ότι άντι λα- μού. Τόσον δέ θάρρος ένέπνευσε δι' άν έ- ειπε και έπράξεν, ώστε ο Ύψηλάντης ύπε- σπείη να μεταβή εις τό μοναστήριον κατά την πρόσκλησιν του άλλα λαβών μετά τάς αττίαν να ύποπτεύη δολιότητα, ύ- πεκρίθη τόν άσθενή και έστειλε μόνον τί- νας τών έπιτελών του.

Ο δέ παρά τό Βουκουρέστι έστρατο- πεδούμενος Βλαδιμύρεσκος διέμενεν έν τώ στρατοπέδω του όλην την ήμέραν, καθ' ήν οι Τούρκοι εισήλθον εις την πόλιν, μίτε φανεράν συγκινώσαν λαβών, μίτε κηρυ- χθείς ύπερ αυτών, τρέφον όμως έμψυχο- μένος έπίβουλος διαγωγής τόν διαπείθε- σαι θανάτου πύλιν ές αυτόν, και παρή- γειρε, ότι πάσα δαράλεια διά τούς παρε- στώτας έξέλειπεν. Άνεγνώσθη δέ εις έπι- κρου πάντων και μουσική σύμβουσις αυτού και τό Βλαδιμύρεσκω, γραιφία παρ της ένάρξεως του έπαναστατικού κινήματος, και άποδεικνύουσα ότι ο Βλαδιμύρεσκος έ- πράξε παρά τά συνολογηθέντα. Ο Βλα- διμύρεσκος, ό έχων την διάθεσιν άλλ' όχ-

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : εις τό προσεχές.

ΕΝΩ Η ΕΥΡΩΠΗ ΠΑΡΑΔΕΡΝΕΙ

[Συνέχεια εκ της προηγούμενης σελίδος]

τον Έξωτερικών και γενικός η κυβερνήσις του Τόκιο, έχει την διάθεσιν να προτιμήση τάς ειρηνικάς λύσεις, είνε άναμφισβήτητος άφ' έτέρου η δυσ- σκοπέσκει άρτιστοις στρατιωτικών κύκλων, οι όποιοι προτιμούν τάς ισχυ- ράς μεθόδους και προσπαθούν να πα- ρασυρουν και την κυβερνήσιν.

Ίδου που έγκυται ο κίνδυνος και διά τό μέλλον. Οι κύκλοι αυτοί όνει- ροπολούν την ήνδρ δυσμιάς επέκτασιν και θεωρούν την σημερινήν ευκαιρίαν πολύ κατάλληλην, λόγω της χαώδους καταστάσεως εις την Εύρωπην.

Πράγματι, η κατάστασις είναι χαώ- δης, έν τούτοις η Ιαπωνική κυβερνήσις δέν δά ήθελε να ριφή εις μίαν περι- πέτειαν, διότι γνωρίζει ότι η Ρωσία είναι περισσότερο προσηλωμένη εις την άποκρίσιν εις τά μαντζουριανά σύ- ναρα. Ο ύπερσφιγμένος σιδηρόδρομος έχει άποκρίσιν και δεύτερον γραμμήν και συνιστάτους σταθμούς διά λό- γους άκρίβους πολεμικούς. Έκτός τού- του, ο ρωσσικός στρατός της Άπω Ανατολής έχει έπιτιπδες όργανώσας κατά τρόπον ώστε να άποτελή μονά- δια αυτόσκι εις έφοδιασμόν, εις στε- λέγη και εις έφεδρείας, ώστε να ήμ- πορή να έπιδιώξη κεραινοβόλον άπο- τέλεσμα πριν προφθάσουν τά μητρο- πολιτικά στρατεύματα εις την Μαν- τσουρίαν.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Το μεγαλύτερο ανάγνωσμα

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Το μέγα Έθνικόν έπος του 1821

ΣΠΥΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

6^{ON}

(Συνεχεια εκ του προηγούμενου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Είσοδος τουρκικών δυνάμεων εις Βουκουρέστι. — Έπιβουλή Σάββα. — Φόνος Βλαδιμύρεσκου ως προδότη. — Μάχη Νουτσέτου και Δραγασανίου. — Άπέλασις Ύψηλάντου. — Οι έννοπιοί άνήλικες όπλαρχηγοί. — Τά κατά την Μολδαυία. — Θάνατος Γεωργάκη Όλυμπίου. — Έπιθεώρησις της διαγωγής του Ύψηλάντου.

Η έπιβούλος διάθεσις του Σάββα και του Βλαδιμύρεσκου έθάρρυνε τούς Τούρκους να δδύσαν άρόβας προς τό Βουκουρέστι, όπου και οι δύο διέτριβον, έχοντες μυστικά σχέσεις προς αυτούς, άλλ' ύποβλέποντες άλλήλους. Ο πασάς της Σι- λιστρία, Σελίμ-Μεχμέτς, έτοιμάσας διά της συνδρομής του Πασά του Γυργέβου όκτακοιλίους όπλοφόρους, έξασπείλεν εις Βουκουρέστι, τούς μέν τετρακοιλίους υπό τόν κεχάσιν του Κασιό-Καρά-Αχμέτ έφέντη τόν και άρχηγόν όλου του στρα- τού, τούς δέ λοιπούς υπό τόν κεχάγιάν του πασά του Γυργέβου, ούτε δέ ο είς, ούτε ο άλλος άπήνησαν καθ' όδόν έχθρόν και εισήλθον εις την πόλιν, ο μέν άρχηγός την 17ην Μαΐου. Όλιγας δέ ώρας πριν εισέλαθι ο άρχηγός, έξήλθεν ήσυχός ο έν τη πόλει έστρατοπεδούμενος φρούραρχος Σάββας λέγών, ότι δέν είχαν άποχωρήσει δυνάμεις ν' άντισταθί, και ότι ο Βλαδιμύρεσκος άπειροίη την άμυναν του, ύποκαρπύ- τον έποθετήσεν έν τώ μοναστηρίω του Βακαρεστίου, δύο ώρας μακρόν του είρη χάριν ένώπιον τών μουσικών φίλων του, μεθεοδέυθη να παγιδεύση τόν Ύψηλάντην διά τό άκόλουθο τεχνάσματος:

Ο Ύψηλάντης, άφ' ότου έφθασεν εις Κο- λεντίναν, δέν έπαυσε προτρέπον τόν Σάβ- βα να κινήση έγγραφοίς, ότι έλαβε τά όπλα ύπερ του Έλληνικού Άγώνος κατά της Τουρκοκρατίας. Μη θέλων δέ να δεί- ξη ότι ύποπτεύων αυτών έτοιμή έγγραφον την πολιτικήν του ταύτην ύμολογών παρά τώ Βλαδιμύρεσκω, έν ο Σάββας έλεγε πάντοτε έπιβουλήν, και πάντοτε άπέτεινε, διότι ο Βλαδιμύρεσκος άπεκρίνετο ότι, έν όσω έωπίω ο έχθρος του Σάββας, ήναγ- κάκετο και αυτός να σιωπά. Ο ποιηρός Σάββας έβλεπεν ότι τοιαύτη πράξις άνε- τρέπε τά άρτιγενείς μουσικάς του σχέ- σεις προς τούς Τούρκους και την άπειρο- ύ από διαφόρους προφάσεις άλλ' άφού οι Τούρκοι εισήλθον εις Βουκουρέστι, αυτός δέ έποθετήσεν έν τώ μοναστηρίω του Βουκουρεστίου, και έχετίσθη προς τούς Τούρκους άρτιστοις και συνενόησεν ό κομψόβουλος και περί ού έμέλει τά να πρά- ξει έπαναληθής της προτάσεως, ύπε- γραψε και έξέδωκε την πράξιν εις χαράν και έμφύσιν του Ύψηλάντου την δέ έ- παύριον ύπήγε προς αυτόν αυτεπάγγελτος, συνέγραψε, και τόν έκάλεσε και αυτός εις γεύμα την άκόλουθον ήμέραν και εις επι- θεώρησιν του Ιππικού του, ότι άντι λα- μού. Τόσον δέ θάρρος ένέπνευσε δι' άν έ- ειπε και έπράξεν, ώστε ο Ύψηλάντης ύπε- σπείη να μεταβή εις τό μοναστήριον κατά την πρόσκλησιν του άλλα λαβών μετά τάς αττίαν να ύποπτεύη δολιότητα, ύ- πεκρίθη τόν άσθενή και έστειλε μόνον τί- νας τών έπιτελών του.

Ο δέ παρά τό Βουκουρέστι έστρατο- πεδούμενος Βλαδιμύρεσκος διέμενεν έν τώ στρατοπέδω του όλην την ήμέραν, καθ' ήν οι Τούρκοι εισήλθον εις την πόλιν, μίτε φανεράν συγκινώσαν λαβών, μίτε κηρυ- χθείς ύπερ αυτών, τρέφον όμως έμψυχο- μένος έπίβουλος διαγωγής τόν διαπείθε- σαι θανάτου πύλιν ές αυτόν, και παρή- γειρε, ότι πάσα δαράλεια διά τούς παρε- στώτας έξέλειπεν. Άνεγνώσθη δέ εις έπι- κρου πάντων και μουσική σύμβουσις αυτού και τό Βλαδιμύρεσκω, γραιφία παρ της ένάρξεως του έπαναστατικού κινήματος, και άποδεικνύουσα ότι ο Βλαδιμύρεσκος έ- πράξε παρά τά συνολογηθέντα. Ο Βλα- διμύρεσκος, ό έχων την διάθεσιν άλλ' όχ-

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : εις τό προσεχές.

ΕΝΩ Η ΕΥΡΩΠΗ ΠΑΡΑΔΕΡΝΕΙ

[Συνέχεια εκ της προηγούμενης σελίδος]

τον Έξωτερικών και γενικός η κυβερνήσις του Τόκιο, έχει την διάθεσιν να προτιμήση τάς ειρηνικάς λύσεις, είνε άναμφισβήτητος άφ' έτέρου η δυσ- σκοπέσκει άρτιστοις στρατιωτικών κύκλων, οι όποιοι προτιμούν τάς ισχυ- ράς μεθόδους και προσπαθούν να πα- ρασυρουν και την κυβερνήσιν.

Ίδου που έγκυται ο κίνδυνος και διά τό μέλλον. Οι κύκλοι αυτοί όνει- ροπολούν την ήνδρ δυσμιάς επέκτασιν και θεωρούν την σημερινήν ευκαιρίαν πολύ κατάλληλην, λόγω της χαώδους καταστάσεως εις την Εύρωπην.

Πράγματι, η κατάστασις είναι χαώ- δης, έν τούτοις η Ιαπωνική κυβερνήσις δέν δά ήθελε να ριφή εις μίαν περι- πέτειαν, διότι γνωρίζει ότι η Ρωσία είναι περισσότερο προσηλωμένη εις την άποκρίσιν εις τά μαντζουριανά σύ- ναρα. Ο ύπερσφιγμένος σιδηρόδρομος έχει άποκρίσιν και δεύτερον γραμμήν και συνιστάτους σταθμούς διά λό- γους άκρίβους πολεμικούς. Έκτός τού- του, ο ρωσσικός στρατός της Άπω Ανατολής έχει έπιτιπδες όργανώσας κατά τρόπον ώστε να άποτελή μονά- δια αυτόσκι εις έφοδιασμόν, εις στε- λέγη και εις έφεδρείας, ώστε να ήμ- πορή να έπιδιώξη κεραινοβόλον άπο- τέλεσμα πριν προφθάσουν τά μητρο- πολιτικά στρατεύματα εις την Μαν- τσουρίαν.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΣΕΡΑΓΕΒΟΥ ΕΣΚΟΤΩΣΑΝ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ!

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΟΣ ΑΥ-
ΣΤΡΙΑΚΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ - ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ

Στάς 28 'Ιουνίου έγινε στην κρύπτη του παλαιο-
πύργου "Αρστέν, στην Αυστρία, το 23ο μνημό-
συνο των δολοφονηθέντων στας 28 'Ιουνίου 1914
εις το Σεράγεβο, Αυστριακών διαδόχων, του
αρχιδούκου Φραγκίσκου Φερδινάνδου και της
συζύγου του αρχιδουκίσσης Σοφίας, πρώην κο-
μισσής Σότκε.

Και ιδού τι μετά την πένθιμον λειτουργίαν μου ά-
φηνήθη ο υιός των, σχετικώς προς την δολοφο-
νίαν των γονέων του.

Μεταφέρω εδώ κατά λέξιν την αφήγησιν του :

«Ιούλιος 1914.
Παίζω με τὰ δύο μου ἀδελφάκια στο πάρο του
πύργου Μπελβεντέρε. "Ενας ἄλλος φράγτης μὰς χω-
ρίζει ἀπ' τὸ ἄλλο διαμέρισμα τοῦ παρκου, ὅπου τὰ
παῖδά τοῦ λαοῦ παίζουν ξένοαυτα. "Ακοῦμε τίς φωνές
των, τὰ γέλια
των. Χωρίς νὰ σ' ν' αὐτὴν πο-
καμιά δυσκο-
λία πηδοῦμε τὸ
φράγμα καὶ
τρέχουμε νὰ
παίζουμε με τ'
ἄλλα παῖδιά...»

Εὐτυχὲς και-
ρὸς!...

Στὸν πύργο
ζοῦμε ἥσυχα.

«Ὁ πατέρας καὶ
ἡ μητέρα μας
ποὺ ἀγαποῦν-
ται μέχρι λα-
τρείας, κάνουν
μιά οικογενεια-
κὴ ζωὴ γεμάτη
ἀπλότητα καὶ
τρυφεύματα.

Πλησιάζει ὁ
καρπὸς τῶν με-
γάλων γυμνα-
σίων καὶ φοι-
τῶν μεγάλων τελετῶν, ποὺ ἐμεῖς τὰ παῖδιά περι-
μένομε με ἀνυπομονία.

Τὸ Μέγα Ἐπιτελεῖον ἀπεφάσισε, ὅπως τὰ μεγάλα
γυμνάσια γίνουν αὐτὸν τὸν χρόνιο στὴ Βοσνία. «Ὁ γη-
ραῖος ἀστροκράτωρ συμβουλεύει τὸν πατέρα μας νὰ μὴν
λάβῃ μέρος. "Ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ μὲν διαφυγε μὴ
δολιχολογῇ ἀπὸ τὴν ἀπουσία μου! εἶπε.

"Ἡμεῖς, τὰ παῖδιά, χαροῦμαστε.

«Ὁ μπαμπὰς φοβοῦμενος γιὰ μὰς καὶ γιὰ τὴ μοιᾶ, ἀπορρίπτει
νὰ μὴν παραστώμε στὰ γυμνάσια. Θὰ φύ-
γουμε γιὰ τὸν πύργο Κόνιτσι, στὴ Βοσνία, ὅπου θὰ
περάσωμε τίς διακοπὰς μας. "Ἡ μοιᾶ μὰς συνοδεύει
καὶ τὰ μεγάλα γυμνάσια ἐξελιθύνονται χωρὶς τίποτε
τὸ ἀπεικτικό. "Ἀλλὰ ἐφαπτικὰ ἡ μοιᾶ φεύγει. Τὴν εἰ-
δοποίησε κανένας γιὰ τὸν κίνδυνον! Τὴς εἶχαν διαβιβά-
σει, πὸς ἀρκετοὶ κομιτατζήδες εἶχαν συρρεῖσαι στὸ
Σεράγεβο.

Τὸ ἀγνόη, ἀλλὰ ξέρω, πὸς τίποτε δὲν θὰ μπορούσε
νὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ πάῃ στὸ Σεράγεβο, ποὺ ἦταν ὁ
μπαμπὰς.

Μετά τὰ γυμνάσια οἱ γονεῖς μὰς συνητήθησαν στὴ
Βιέννη, ὅπου ὁ πατέρας μπαταῖος προσεπάθησε νὰ
πειθῇ τὴν μητέρα νὰ μὴ τὸν ἀκολουθήσῃ στὸ Σεράγεβο.

— 28 'Ιουνίου, 1914! Κυριακὴ. Μιά ἀπομνηστικὴ
ζήτησι Βαρσάνειν, τὴν παλαιὰ πόλιν τοῦ Σεράγεβο, τίς ὁ-
ποίας οἱ δρόμοι εἶνε πνευμένοντες σὲ σημαίες. Κατὰ τίς
δέκα τὸ πρωί, καθὼς ἡ ἐπισημὴ ἀκολουθία διηρτησε τὴν
παραλαβὴν λεωφόρον Ἀπελάκα, μιά βόμβα ἐξε-
λάσθη κοντὰ στὴν ἀμφοῖα τῶν γονέων μου, πλήγους ἐ-
λαφρὰ στοὺς λαοὺς τὴν μητέρα μου, πῆδησε στὸ κατὸ
Σεράγεβο.

Τὸ αὐτοκίνητον καὶ πλήγους τὸν ἀντισυνταγματάρχην
ντὲ Μερντζί, σοβαρὰ. Τὸν μετέφεραν ἐνθρονιστὸν εἰς
τοσοκομεῖον. "Ἀλλὰ ἡ συνοδεία ἐξηκολούθησε τὸν δρό-
μον τῆς ἡ μοιᾶς μὴ τὸν κινεῖται τὴν πῆξιν τὴν μικρὴν
πληγὴ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἀρνεῖται νὰ ἀποσυρῇ στὸ
διαμέρισμα τῆς.

«Ὁ πατέρας ἀποφασίζει νὰ πάῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν
ἀντισυνταγματάρχην ντὲ Μερντζί, τὸν ὁποῖον ἡ κατά-
στασις ἐμπνέει σοβαρὸς ἀνησυχίας.

— Θὰ σ' ἀκολουθήσω στὸ νοσοκομεῖον, τοῦ λέγει
ἡ μητέρα.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ δημάρχου τοῦ Σεραγέβο, στὸ
ὁποῖο εἶνε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας, προηγεῖται
τοῦ αὐτοκινήτου τῶν γονέων μου. Τὴ στιγμὴ, ποὺ τὰ
δύο αὐτοκίνητα περιεπλάκωναν στὴν λεωφόρον Ἀπελά-
κα, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας ἀποφασίζει ἀποτύμως
πὸς ἐπρεπε ν' ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸ Φραγκίσκου Ἰ-
ωσήφ.

Μοιραία ἀπόφασις!

Καὶ ὁ κόμης Ἐρρατς διατάσσει τὸν σωφὲρ νὰ λάβῃ
τὴν ὁρσθεσία κατεβῇ. "Ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ
ἐπρεπε νὰ κάμῃ μερικὰ μέτρα ὁπίσω.

Αὐτὸ ἔπαι.

Ἡ ἐκτακτοῦρα αὐτὴ τὸ φέρει σὲ στενὴ ἐπαφὴ με
τὸ πλῆθος, ποὺ βγάζει τὰ μαντήλια τοῦ καὶ χαρτεῖας.
"Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη ἕνας νέος με ἐξαλλάξαι μάτια,
προχωρεῖ με τὸ πιστόλι στὰ χέρια, σπᾶνέται τὸν κό-
μο, ἀνεβαίνει στὸ μαρμ-πιε κι' ἀδειάζει μέσα στὸ αὐ-
τοκίνητον τὸ πιστόλι του. "Ἡ μοιᾶ δέχεται τὴν πρώτην
σφαιρὰ καὶ σωρίζεται στὰ πόδια τοῦ πατέρα μου, ποὺ
τρελλὸς ἀπὸ ὀλῆν φωνάζει :

— Σοφία, μὴν πεθαίνῃς! Πρέπει νὰ ζήσης γιὰ τὰ
παῖδιά μας.

Ἦταν τὰ τελευταῖα τοῦ λόγια.

Γύρω τοῦ ἡ σφαίρας σφύριζαν.

— Ὑψηλότεται! πληγώθηκε, φωνάζει ὁ κόμης
Ἐρρατς.

— Ὁ...χι!... φελλίζει ὁ δυστυχὲς καὶ πέφτει, ἐνθὺ
ἕνα κύμα αἵματος ἐφεύγει ἀπὸ τὸ στόμα του...

«Ὅταν τὸ αὐτοκίνητον ἐφάσκει στὸ ἀνάκτορον τοῦ κυ-
βερνήτου, ἡ μη-
τέρα μου εἶχε
πεθάνει καὶ
ὁ πατέρας φυγο-
ραγοῦσε. Δέκα
λεπτὰ ἀργότε-
ρα εἶχε κι' αὐ-
τὸς ἀκολουθή-
σει ἐκεῖνη ποὺ
τόσο ἀγαποῦ-
σε...»

«Ἐτοί! τ' ἀδελ-
φάκια μου κι'
ἐγὼ ὑπὸνέμεται
τὰ τρία πρῶτα
δραβὰ τοῦ πο-
λέμου. Τὰ πρῶ-
τα, ποὺ λίγ-
ες μέρες ἀρ-
γότερα ἐσοποῦ-
σε. Μὰς ἤκο-
λοῦσαν πολ-
λὰ ἑκατομύ-
ρια...»

Τὴν ἄλλην μέ-
ρα μὰς εἶπαν
πὸς οἱ γονεῖς
μὰς ἦταν βαρεῖα πληγωμένοι. Μὰ δάκρυα στὰ μάτια
παρακαλοῦσαμε τὸ Θεὸ νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ ζήσουν, ἄλ-
λὰ τότε πᾶ εἶχαν πεθάνει.

Σὲ λίγον μάθαμε πὸς δὲν θὰ τοὺς ἐξαβλέπαμε.
Μιά συγγενὴς μὰς ἀδίκησε τὸν πόργον Μπελβεντέρε,
ὅπου μὰς περιμένε ἕνα φρικτὸ θέαμα τὰ δύο φέρετρα
τῶν γονέων μου, βαλμένα πλά-πλά, σὲ μιά ἐκκληρία
μεγαλοπρεπῇ.

Καὶ διωὸς ὁ πατέρας μου δολοφονήθηκε ἄδικα. Οἱ
κομιτατζήδες τὸν δολοφόνουν, χωρὶς νὰ ξέρουν, πὸς
μὲσα στὴν ψυχὴ τοῦ φύλαγε τὰ καλλίτερα αἰσθήματα
γιὰ τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς τῆς Δυαδικῆς Μα-
ναρχίας.

Ἰδιαίτερα συμπαθοῦσε τοὺς Τσέχους, ἀφοῦ καὶ ἡ
γοναίκα του ἦταν Τσέχα καὶ σκεπτόταν τὸ Δουδικὸ
Βασιλεῖον νὰ τὸ μετατρέψῃ εἰς Τριαδικόν...»

Τὰ χρόνια τοῦ πολέμου πέρασαν κι' ἔπαι τὴν τελείωσι
ἀπ' τὰ ἐρείπια τὸν ἀναστήσει τὴν δημοκρατίαν τῆς Τσε-
χοσλοβακίας. Μιά μέρα μὰς ἐπισκεφθῇ στὸν πύργον
Κόνιτσι ἕνας διωγμένος ἀπ' τὴν Πράγα καὶ μὰς πλη-
ροφόρησε πὸς ὁ πόργος ἦταν κρατικὴ ἰδιοκτησία κι'
ἐπρεπε νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν.

Δὲν μὲς ἀφῆσαν νὰ πάρουμε τίποτε.

«Ἐτοί, δὲν βγίκαμε ἐξω εἰμότε ἀπ' τοὺς πτω-
χότερους ἀνθρώπους τοῦ κόσμου...»

Αὐτὰ μοῦ εἶπε κατὰ τὴν πένθιμον λειτουργίαν
τῆς 23ης ἐπετείου τῆς δολοφονίας τῶν γονέων μου
ὁ δοῦξ Μάξ Φὸν Χόμπεργκ, υἱὸς τοῦ αὐστρια-
κοῦ διαδόχου Φραγκίσκου Φερδινάνδου.

ΜΩΡΙΣ ΒΕΡΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΖΟΛΑ

ΕΚΙΝΕΟΣ ΠΟΥ ΕΣΩΣΕ ΤΟΝ ΝΤΡΕ Υ'ΦΟΥΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἐορτασθὲν ἐν Γαλλίᾳ μὲ
μεγάλῃ ἐπισημότητι ἡ πεντηκοστή
ἐπέτειος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πε-
ριφήμου ἔργου τοῦ μεγάλου Γάλλου
συγγραφέως Αἰμιλίου Ζολᾶ «Ἡ Γῆ»,
τὸ ὁποῖον εἶχε προκαλέσει τότε μέ-
γαν θόρυβον καὶ τεραστίαν ἐντύπω-
σιν, εἶχε δὲ κολοσσίαν κυκλοφο-
ρίαν, πραγματικὸν ρεκόρ ἀλλεπαλ-
λίων ἐκδόσεων.

Τὸν πανηγυρικὸν κατὰ τὴν ἐορτασθει-
σαν ἐπέτειον ἐξεφώνησεν ἐκ μέρους
τῆς Κυβερνήσεως Σοῦαν-Μπλουῖς,
ὁ ὑπουργὸς ἀνέυ γρατοφυλίου κ.
Βιολέτ, ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κυβερ-
νητικοῦ συστασίου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁλόκληρος ὁ Γαλλί-
κος καὶ ὁ διεθνὴς τύπος ἀφιέρωσε
σελίδας τοῦ εἰς τὸ πολυκτόνον ἔρ-
γον καὶ τὸν συγγραφέα του, ὡς ἀν-
θρώπων καὶ ὡς διανοητικῶν.

Κατοικίαν δημοσιεύσαν ἄρθρον ἐπι-
φανοῦς φίλου τοῦ Ζολᾶ, τοῦ δραμα-
τικοῦ συγγραφέως καὶ ποιητοῦ Σαιν
Ζωρῆ ντὲ Μπουαλιέ, ἀφιερώνον
εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ζολᾶ.

Στὴν ὁδὸ Βρυξελλῶν, νομῆρον 21β, στὸ
Παρίσι, ὑφίσταται ἕνα μικρὸ σπίτι, ὅπου
ἐμφανίζονται, ὅπου ζοῦσε ὁ μέγας συγγρα-
φεὺς Αἰμιλίου Ζολᾶ, ὅταν τὸν γινώσκον καὶ
ὅπου πῆθαν, εἰς 29 Σεπτεμβρίου
τοῦ 1902.

Εἶχα βγῇ ἐκεῖνη τὴν ἡμέραν γιὰ
ἕνα μικρὸν περίπατον ἐπὶ τῇ συνοικίᾳ, ὅ-
ταν περνούσαν μπροστὰ ἀπὸ κάποιο
περίπτερον, ἡ προσοχὴ μου τραβή-
θηκε ἀπ' τοὺς χτυπητοὺς τίτλους
τῆς «Πιστοῦρας» ποὺ ἀνῆγγυλε τὸν
σοφικὸ θάνατον τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ.
Δὲν πίστευα στὰ μάτια μου, γιὰτὶ
ἡ ἑστὴς μου δὲν πίστευε καθόλου στὸ
θάνατον.

Ἐτρέφα, λοιπὸν, στὴν ὁδὸ Βρυ-
ξελλῶν καὶ σπᾶνέτοντας τὸν κόμο
ζώδικα μέσα στὸ σπίτι. «Ὁ πρῶτος
ποὺ εἶδα ἦταν ἡ κυρία Ζωρᾶ Σαρ-
παντιέ, ποὺ περιφίμω ἐκτότου καὶ
πὸ καλοῦ φίλου τοῦ Ζολᾶ. Ἀπλά τῆς
ἦταν ὁ ζωγράφος Ντεμουλνὲν, ὁ ἐκ-
δότης Ζωρᾶ Σαρπαντιέ καὶ ἕνα ἄλλο πρό-
σωπον με ἀμνηστὴν περὶβολή, ποὺ νόμισα,
πὸς, ἴσως, ἦταν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δι-
μοσχίας. "Ἡ κυρία Σαρπαντιέ, παραδου-
ρᾶς με μακριὰ ἀπ' τοὺς ἄλλους καὶ με
δάκρυα στὰ μάτια μου διηγήθηκε τὸ πε-
ριστάτικόν τοῦ θανάτου, διήγησιν, ποὺ θὰ
εἶχε κάνει σὲ πολλοὺς ἄλλους. Πολὺ πρωί,
πῆγαν καὶ χτύπησαν ἐπὶ τοὺς καὶ τῆς ἀ-
νῆγγυλαν τὸν ἐφαπτικὸν θάνατον τοῦ μεγάλου
συγγραφέως. Τὰ πράγματα ἐξεληλίσσαντο
ἔτσι : "Ἀπὸ βράδους ἡ κυρία Ζολᾶ εἶχε
θίλῃ με νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀδελφὴν ποὺ
ἔδωκε στοὺς ὑπηρετῆς, ἀλλὰ ὁ Ζολᾶ τὴν
ἠμυδίασε, λέγοντάς τῃς, πὸς κι' ἐκεῖνη ἔ-
χουν δικαίωμα στὴν ἀνάπαυσιν. "Ἡ κυρία
Ζολᾶ δὲν ἐπέμεινε, ἄλλως τε δὲν ἐπρόκειτο
περὶ σοβαροῦ πράγματος, ἀλλὰ μάλλον
περὶ ἀδυσχελίας, ὁρελόμενης εἰς τὴν κό-

ποσιν. Λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ν' ἐκινήσῃ καὶ ὅταν
ἐξῆλθε, λίγο ἀργότερα τοῦ κανονικοῦ,
εἶδε τὸν ἄνδρα τῆς λιποθύμου καὶ πεσμένον
στὸ πάτωμα καὶ δὲν μπόρεσε οὔτε νὰ φω-
νάζῃ, οὔτε νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὴ χειρο-
νομία. Τόσος ἦταν ὁ τρόμος τῆς ἀπ' τὸ ἀ-
ναπάντεχον δυστύχημα.

— "Ἄν ἐμπάνει κανεὶς ἕνα τέταρτον τοῦ
ἔωρας πὸς νὰ εἶδε τὸν θάνατον, ὁ Ζολᾶ,
δὲν θὰ ἦταν τώρα νεκρὸς, ἐξῆλθε τὸ
ἄτομον μετ' ἡμετέρας ἐξομολογήσεως.

Πρῶτος ποὺς ἦταν καὶ μοῦ εἶπαν, πὸς
ἦταν ὁ Ντερεφους, ὁ περιφίμος λογάγος

«Ὁ Αἰμιλίου Ζολᾶ ὡς χωρικός (Τελιογραφία τῆς ἐποχῆς τοῦ)»

«Ἀλφρέδος Ντερεφους, καὶ τὸν ὁποῖον ἐπὶ
χρόνια ἡ Γαλλία ὁλόκληρη εἶχε διαρεθῇ
εἰς διὰ ἀλλοτρίων ἀποκαλύψεων παρὰ
ἐκείνην. Δὲν εἶχα ποτὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν δῶ
καὶ ἡ φωτογραφία του, ποὺ ἔβλεπα ἐπὶ
τοῦ καὶ διειστώσαν, πὸς ὁ ἀνθρώπος ἐ-
μφερῆδες δὲν ἀπέδιδαν τίποτε ἀπ' τὴν
πραγματικότητα. Μῆνισα γιὰ λίγο μαζί
του, ἴσως, ἀπὸ τὴν ἐξορία ἐξορίας, στὸ
Νησί. "Ἐξ ὁρίων μετὰ τὴν τραγωδίαν συν-
δεύσαν τὸν Ζολᾶ στὸ Παρίσι. Φοβηθήκα-
με κάποια ἀπίστερα καὶ πραγματικὰ κάποιοι
Γκεγκορπυ πυροβόλησαν καὶ τὸν πληγώσαν
στὸν μηρῶνα. "Ἦταν δὲν βήματα κοντὰ
καὶ καὶ μπόρεσα νὰ διαπιστώσω τὸ ἀπί-
στεστο θάρρος τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἐμμενε
ἀσφαθ. "Ἀλλ' ὡς ἐξαγνισμοῦμε στὸν
Ζολᾶ.

«Ὅταν ἀνέλαβε στὰ χέρια του τὴν ὑπό-

θεσι Ντερεφους εἶχε ἀπευθύνει μιά ἐκκλη-
σι ἐπὶ τὴν Γαλλίαν καὶ ἐπὶ τὴν νῆστον. "Ἦταν ἄ-
πολύτως πεπεισμένος γιὰ τὴν ἀσθένειαν
τοῦ λογαγίου καὶ ἡ ὁμηρικότης του ἦταν
χειμαρρῶδες. "Ἐργαίε πολυάριθμες
ἐμπροσθοῦρες καὶ τὴν περιφίμω ἐπιστολὴν
τοῦ : Κ α τ η γ ο ρ α ὶ Ἀλλὰ ἡ προσπά-
θειά του ἐπὶ τὴν ἀρχὴ δὲν ἀπέδωσαν τὰ
προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Στὴς πρῶτες ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ
1897 ὁ Ζολᾶ εἶχε ἀρχίσει τὴν ἐκστρατείαν
τοῦ γιὰ τὸν θρίαμβον τῆς δικαιοσύνης καὶ
τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. "Ἡ ὑπόθεσις Ντερεφους
τότε δὲν ἦταν ἀκόμῃ εὐρέως γνωστὴ. "Ἡ-
ἔφταν μόνον πὸς ἕνα ἀξιωματικὸν συνε-
λίκον καὶ κατεδικάσθη ἐπὶ προδοσίᾳ. "Ἀρ-
γότερα ἡ ἐμφερῆδες ἐγγραφῶν, πὸς ἐπρό-
κειτο περὶ δικαστικῆς πλάνης. "Ἄλλες
διακεκρυμμένον ἀρχαῖαν νὰ κινεῖται γιὰ
τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀπ' τὴν κόλασιν τῆς Νή-
σου τοῦ Λαζαρόου, ποὺ τὸν εἶχαν καταδι-
κᾶσαι σὲ καταναγκαστικὰ ἔργα. Στὴν κί-
νησιν αὐτὴν πρωτοστατοῦσε ὁ ἀδελφὸς τοῦ
Ντερεφους Μασαί καὶ ὁ Μπερνάρ Λαζάρ.
Μιά μέρα πῆγαν νὰ δῶ τὸν Ζολᾶ.

Ἀπ' τὴς πρῶτες του λέξεις κατάλαβα,
πὸς ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος πίστευε ὅαν σὲ
θρησκείαν ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Ντερεφους.
Ἐλθον νὰ τὸν πῶ κάτι. Ἀμέσως ἡ φυ-
σιονομία του σκοτεινίσαισε καὶ μοῦ εἶπε :
— Καλέ μου φίλε. Δὲν θὰ σὰς δώσω καμ-
μιὰ συμβουλή. Πηγαίνετε σ' ὁποῖον στρατι-
οποδὸν νομίζετε, πὸς πρέπει νὰ πάτε. Εἰν
ὁποῖος ἀνθρώπος ἐκείνος πίστευε ὅαν σὲ
θρησκείαν ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Ντερεφους.
Ἐλθον νὰ τὸν πῶ κάτι. Ἀμέσως ἡ φυ-
σιονομία του σκοτεινίσαισε καὶ μοῦ εἶπε :
— Καλέ μου φίλε. Δὲν θὰ σὰς δώσω καμ-
μιὰ συμβουλή. Πηγαίνετε σ' ὁποῖον στρατι-
οποδὸν νομίζετε, πὸς πρέπει νὰ πάτε. Εἰν
ὁποῖος ἀνθρώπος ἐκείνος πίστευε ὅαν σὲ
θρησκείαν ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν τοῦ Ντερεφους.
Ἐλθον νὰ τὸν πῶ κάτι. Ἀμέσως ἡ φυ-
σιονομία του σκοτεινίσαισε καὶ μοῦ εἶπε :

Τὴν τελευταία φορὰ, ποὺ τὸν συνήτησα
ἦταν στὴς 13 'Ιουλίου 1908, λίγους μῆνες
πρὸ τοῦ θανάτου του. Μὲ εἶχε καλέσει μετ'
τὴν γυναίκα μου νὰ πάμε νὰ τὸν δοῦμε στὸ
Μενταν. Ἐργαζόμεθα τότε ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀπ'
τὰ Τ ε σ ε ρ α Ε ὁ α γ γ ε λ ι α, ποὺ ὁ
θάνατος του διέκοψε τὴν ὁλοκληρωσιν. Τὸ
πρόγραμμα ἐργασίας ἦταν τὸ ἑξῆς. Στὴς
9 καθόταν ἐπὶ γραφείου του καὶ δὲν ἔσκη-
νόνταν παρά κατὰ τὸ μεσημέρι, ἀφοῦ εἶχε
ἐν τῷ μεταξύ γράψαι ἀρκετὰς σελίδες. Τε-
λευταίος εἶχε ἀρχίσει νὰ ἐνδυσφάται
καὶ γιὰ τὸ θέατρο καὶ εἶχε μάλιστα δια-
σκεύασαι τὴν Τερέζα Ρακέν.
Ἀλλὰ ὁ θάνατος τὸν πῆρε καὶ ὁ κόσμος
στερήθηκε τῆς μεγαλοφυΐας ἐκείνης, ἡ
καὶ ἡ ἀποστολὴν αὐτῆς θὰ δημιουργή-
σαι ἀκόμῃ.

Ὁ Ζολᾶ ἦταν πραγματικὰ μεγάλος ἄν-
θρωπος. Ἀνῆκε σ' ἐκείνη τὴν γενναία τῶν
πνευματικῶν, ἐπὶ ὁποία ἡ ἀσκήσιμος τῆς
ζωῆς δὲν καταρτίζονταν νὰ σκοτώσουν τὴν
πίστι καὶ ποὺ διὰ μέσου τῶν δικῶν τῶν
ἀθλητικῶν δὲν παραποιεῖται ποτὲ ἀπ' τὴν
ἐπιδοκίαν....

ΣΑΙΝ ΖΩΡΖ ΝΤΕ ΜΠΟΥΕΛΙΕ

Ἡ κατὰρα τοῦ Τούτ - "Ἀνκ - Ἀρὼν

Τὸ παρᾶνον καὶ ἀνεξήγητον φαινόμενον,
ποὺ εἶδαε χώραν στὸ μέγαρον τοῦ λάρου καὶ
τῆς λαίδης Στήν, θέτει, γιὰ ἑλῆ μιά φορὰ
ἀκόμῃ, τὸ ἀνοιχτὸν ἀποκάλυψιν τῆς κατα-
σκευαστικῆς δυνάμεως ποὺ περιεχέονται οἱ φε-
ραωνικὲς κατὰρες : ἕνα κόσμου, ποὺ ἀντὶ
σὲ κάποιοι Φαρά, ἀναπαύονται σὲ μιά γυναι-
κὴν θῆρη. "Ἐνα πρῶτον κρῶτος ἀν κεραινὸς ἀ-
κούστικος. "Ὅταν πῆγαν στὸ δωμάτιον, ποὺ δι-
οικεῖται ἡ πολυτιμὴ θῆρη τὴν εἶδαν οπα-
σμένη σὲ χίλια κομμάτια, καθὼς εἶπες καὶ
τὸ λεγὸ κόσμου.

Τὸ ἀνεξήγητον αὐτὸ γεγονός, ἀσθένεια καὶ
ἐκτακτοῦ, μὲς ἐναυθίμει τὰ θέματα τοῦ
Τούτ-Ἀν-Ἀρὼν, τοῦ ἐκδοτικοῦ ἐκείνου Φα-
ραῖο. «Ὁ σὲ Χόδων Κάρτερ σὲ μὰ τελευ-
τὰς δημοσιεύσαν μελέτην τοῦ προσπαθεῖ ν'
ἀποδείξῃ ἀδυσίμως διὰς αὐτῆς τὴν ἀνοσίαν.
"Ἀναφέρει, ὅτι κανενὸς τῶν δὲν ἀνέστηκε,
χωρὶς προσηγοριῶν νὰ ἀνοίξουν μὴν ἀπὸ
ἀπ' τὴν ὁποῖαν ἐκείνη τὰ δηλητηριώδη ἀ-
ἔμια. Τὰ χέρια αὐτῆς εἶδαν τὸ εἶ ο ἡ π ἡ ὡ
καὶ ἡ ἡσαν γανωμένα καὶ τέλος ἀποδίδει
ἀπὸ αὐτὰ σὲ καταληκτικὰς συμπτώσεις.

«Ὁ λάρος Κάρθων δὲν ἦταν, ὅπως ὁ συ-
νηγῆται του, τελειὰς ἀνθρώπος καὶ κάποιος,
ποὺ ὁ μακαρίτης ὁ Ἐντγκαρ Ὀυάλλας τὸν ὀνό-
μαζεν, δὲν ἐφύετο τὴν σκοτεινὴν ἐκδοκίαν
τοῦ Φαρά, ὁ λάρος ἀπῆλθε ἀπὸ :

— Δὲν τὸ ἀποκρίνεται.

Καὶ νὰ.... τὴν ἡμέραν, ποὺ κατάρθωσε, τέ-

λος, ὅπως ἀπὸ τῶν κῶπων νὰ ἀνακαλύ-
ψῃ τὸν περιττὸν φαραωνικὸν πτόμα... καὶ
καθὼς ἐθῆγαν ἀπ' τὸν τάφον, μιά μιντα τὸν
ἐκδοκίαν. Μὰ ἀπὸ μιντα. Ἀλλὰ ποὺς δι-
νει σημασία τὸν τοῖμα μὲς μιντας τὴν

ΘΑ ΖΩΜΕΝ ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΝΑ ΜΗ ΠΕΘΑΝΩΜΕ ΠΟΤΕ;
ΤΙΠΟΤΕ ΑΝΙΑΡΩΤΕΡΟΝ ΤΟΥΤΟΥ..

Μεγαλοπρεπής και πολύ συνταρακτική εινε αυτή η υπόθεση της «Αλιονίας επιστροφής», της οποίας ο Νίκος υπήρξε ο απόστολος και που γυρίζει σήμερα πάλι στην επικαιρότητα.

Νά ζήση κανείς όχι μία φορά, αλλά χίλιες φορές τις ίδιες φορές, τις ίδιες λίστες, η άγνοια και να γύρει τις ίδιες παλάτες... Τι τρομακτικό πεπρωμένο! Και εν τούτοις, όταν καμιά φορά διθυόβουμε στο βάθος των εαυτών μας δεν έχουμε συχνά την εντύπωση του «ήδη υπάρχοντος» δεν συνυπολογίζουμε τα γεγονότα, που συμβαίνουν, σαν να έχουμε δη μία ταινία δύο φορές;

Σ' ένα τραγικό διήγημα, ένας νέος άνθρωπος καλοναυαγμένος, καθόλου αίματος, εδρεθείς μόνος σ' ένα διαμέρισμα εις τράνιον η' ένα ανώγειο, καταλήφθη ξαφνικά από την επιθυμία να σκοτώση τον σύγγροφό του. Πάλλαι μετ' στιγμής, αλλά στο τέλος σπινώτατα—αλλόμονο!—τις ίδιες χειρωνακτικές, τα ίδια τον λόγια «α' αναγνωρίζω» Με λίγα λόγια το έργο μας γίνεται και στους γυροφύλακες που «ήγαν» να τον συλλάβουν, ελπε, καθώς παρέρθε δι' χείρα του στις χειροπέδες.

—Ήμερα, ότι θα τον σκοτώνα για δεύτερη φορά.

Οι φιλόσοφοι της άγνοιας είχαν ήδη γυρίσει αυτή την ιδέα της «επιστροφής» των υπάρξεων, αλλά όχι με τις επιστροφές των «αυτών». Επρόκειτο περί μιας εξελισσόμενης «επιστροφής». Στους νεώτερους χρόνους ο Γάλλος σοσιαλιστής του 19ου αιώνα Αλβέρτος Μπλανκί, διευρύνθηκε ιδιαίτερα αυτόν των «ενόμων» του «Είς το αυτό» επαναλήψεις των «πράξεων», που ο Νίκος εκφράζει μετά παρακάτω λυρικά λόγια: «Λήθησε, φωνάζει στη χαρούμενη επιστήμη, διησυχία σου με κληφθήρα δι' αναγνωρίζ πάντοτε και δι' αδειάζ πάντοτε εν νέον, καί μετ' αὐτῶν, τῶν μ' ἀπέχεις μὴ γυροφύλακ' ἀπὸ τῆς ἀλλε, παρὰ μετ' το «Μεγάλο Λεπτόν» το αναγκαίου για δ' ούτος ρόος δ' ούτος, που σ' γέννησαν χρόνον, που σ' ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Οι φυσικοί, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ταξείδι στὸ κέντρον τῆς γῆς ΕΙΣ ΤΙ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΕΡΑΥΝΟΙ;

Τὰ σπήλαια τοῦ Κάρλοβιαν, στὸ ῥέο Μεξικό, προσφέρουν σὰ μάτια τοῦ ἐκπαιττοῦ ἐπισκέπτη τοῦ πὸ πηγερὸ καὶ φαντασμαγορικὸ θέαμα.

Εἰκοτον, ποὺ τ' ἀνεκάλυψε ἦσαν ἑνας χιλιομῶν, ὁ Τζιμ Οὐάιτ, ὁ Ἰνδιάνος, τὸ 1901. Ἀμέσως ὁ νεώτερος Τζιμ προσέλαθε ν' ἀποκτήσῃ 3.000 δολάρια γιὰ νὰ πορεύσῃ ν' ἀγοράσῃ τὰ σπήλαια, ἀλλὰ ἀπεχώρα ἢ ν' ἀναστήλῃ κατὰ περὶεργὸν σχετικῶν τοῦ προστάθαι, γιὰτι ἐν ἀνταγώνισ τῆς κυβερνήσεως τὸν ἠνομήσαν Πολιτικὸν ἐκτρέφον τὰ σπήλαια ἐθνικῶν περιουσιῶν. Ἐξελέσθησαν ἀπὸ ἀρκέτα ἐργασίαι, ἐγκατεστάθησαν ἀνεκτρέφοντες, διηρηθῆσαν ὠριμένα σμήνη καὶ τὰ σπήλαια παρεδόθησαν σὸ κοινὸ καὶ τὴν ἐκμετάλλειαν.

Εἰς διακόσια πενήντα μέτρα ἀπὸ τὸ ῥέο ποῦ μερὸν ἐλάβε χάσμι μὴ πρὸς τὸν τελετῇ, εἰς τὴν ὁποίαν παρίστατο ὁ κυβερνητικὸς τοῦ Νέου Μεξικό κ. Κλίβιν Γίγγλεϊ. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς υποδοχῆς τοῦ ἐκαστομυριοσίου ἐπισκέπτη τὸν σπήλαιον. Ἐννοεῖται δὲν ἔλκεται καὶ ὁ πρῶτος κῶλον-μυρὸ Τζιμ Οὐάιτ, γέροντος, ποὺ εἶπε φιλοσοφικότητα: «Ἡ φύσις δὲν ἐργάζηται ἐπὶ 60 ἐκατομυρία χρόνα γιὰ νὰ κείνη σὲ μένα ἐν τούτῳ θαυμαστὸ δόρον».

Τὰ σπήλαια τοῦ Κάρλοβιαν, εὐρίσκονται κατὰ ἀπὸ τὴν ῥέο Τοναλίσκι, αὐτὲς τῆς «ἡμέρας» κατὰ τὸν «εὐφροσύνη» ἐν πλῆρει ἐξήμῳ. Τὰ ῥέο ἀπὸ, λέγονται ὁ σοφοί, ἐκρηκτικῶν πρὸ 200 ἐκατομυριοσίου χρόνον. Τὰ Βραχόδη Ὁρὴ ἐκῶσαν ἀργότερα τὴν ἐμφάνισιν τὸν, ἀφ' ὧν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἀποδοκίμωτος σοφὸς τῆς Τοναλίσκι. Αὐτὸ ἐπέφερε τὴν δημιουργίαν ἑσχατοῦ καὶ ὅπου, εἰς τὴν ὁποίαν καταβύθισαν ἡ βροχὴ ἐκαὶ σὲ πέρασιν τὸν ἐκατομυριοσίου χρόνον τὰ σπήλαια, ποὺ ἐν' ἐκεί σήμερα, διακρίνεται τῆς ἀποδοκίμωτος.

Ὁ ἐπισκέπτης διατρέχει μέσα στὸ ἐνδόμοτον τῆς γῆς μὴ ἀποστάσι περίπου 12 χιλιομέτρων, συναντῶντας περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ζωντοῦντας δεκάδας χιλιάδων δυνάμεων, ἐκεί κινούμενα καὶ λίνες. Στελεχίζονται σχηματίζοντες περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, εἰδερχὴν πέρασιν ἐκείνη τὴν κορυφὴν διὰ ἀποδοκίμωτος.

Ἐκεῖ ὅπου τὸ κορπὸν εἰσέρχεται, γιὰ νὰ φύγῃ ἀμέσως, τὸ περίσπασμα, ἐξαπνέμενο, ἐκαὶ τὸν στελεχίζονται, ποὺ προσβάλλουν μέσα ἀπ' τὸ ῥέο φῶς καὶ προσπαθοῦν νὰ συναντήσῃ τὸν στελεχίζονται.

Ἐνα καλοκαίριον ἀπὸ τοῦ 1921 ὁ Τζιμ Οὐάιτ, ἐξεπέδρισε σφοδρῶς, διὰν παρετήρησε μὴ μεγάλη στήλη μαρτύρου κατὰ τοῦ ὑπερῶν τὸν

Καὶ τότε δι' ἐξαναβρῆς κατὰ λίαν καὶ κατὰ ῥά, κατὰ φίλο καὶ κατὰ ἐχθρὸν, κατὰ ἐλπίδα καὶ κατὰ πλάνη, κατὰ φύλλο δένδρου καὶ κατὰ ἀχρὶδα ἥλιου, καὶ ὅλη τὴν ἄλλη παραστάει ὅλων τὸν παρῶντιον.

Ὁ ἐπιστήμονας, ἰδοὺ πὸς ὁ ἀποδοκίμωτος τῆς Αλιονίας Επιστροφῆς δικαιολογοῦν τὴν ἀντιλήψιν τὸν. Τὸ σήμαν διόλκισον, περιλαμβανόμενον τοῦ στόματός μας, τῆς Γῆς, ποὺ μᾶς κρατεῖ, τὸν ἥλιον καὶ τὸν πὸ μακρὸν ἀστρον ἀποτελεῖται ἀπὸ κόκκους ὅλης ἀπειροελαστικῆς, ποὺ οἱ φυσικοὶ ἀνοήτως ἀτομα.

Ὁ ὁκίος ἀριθμὸς τὸν ἀτόμων, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ σήμαν εἶναι ἀπειρος, ἀλλὰ κατὰ προσέγγισιν γινώσκται μὲ τὸ 1 ἀποδοκίμωτος ἀπὸ 79 πενήντα καὶ λέγεται ἄλλα ἐκκοσμητικῆς ἐκαστομυρία—καὶ εἶναι ἐνα δυνάμει τῆς συγκροτοῦ ἐπιστήμης.

Οἱ κώκοι αὐτοὶ τῆς ὅλης διὰ τὸν διαφύρον τρόπον διαδοχῶς τὸν πορτοῦν νὰ σχηματίζονται πολλὰ σήματα, ἀλλὰ αὐτοὶ ὁ ἀριθμὸς τὸν δὲν εἶναι ἀπείρος. Ὁ δὲ εἶδη μὴ μέγα ἀναγκαῖος, κατ' ἢν ὁλοι οἱ συνήθησιν δι' ἐξαναλήψιν καὶ δι' ἀναπαύεισαν σὸ πὸ σήμαν: καὶ τότε δι' ἐξαναβρῆς τὴν ἰδίαν ζωὴν.

Πᾶσι μὴ μακρὰ ἀκούη: σὰ διασκομῶμεν τὸν αἰῶνα, ὅλα τὰ «δυνάτα» ὁ ἀπάρχον, θὰ δοῦν νὰ πραγματοποιοῦνται ὅλοι οἱ χρυσοὶ αἰῶνες, ὅλες ἡ σκέψεις «τὸν ποιητὸν» οἱ μῦθοι θὰ γίνονται πραγματικότητες... Ἡ χίλιες καὶ μὴ νύκτα θὰ γίνονται καὶ «τὰ γυναικα», ποὺ δι' τὴν ἴαν Σχερζόλντθ θὰ διηγήθῃ θαυμαστὰ παραμῦθα σὸ πούλκιον Σκωτλάνδ... καὶ τὰ παραμῦθα αὐτὰ θὰ μείνουν πραγματικότητες καὶ ὅλα θὰ γίνονται μὴ μέσα, κ' αὐτὴ ἀκούη ἀτέλειωτη εἰρήνη τῆς Ἐδέθ δι' ἐξαναβρῆς σὴ γῆ.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικῶν των, για πολλὰ ἀνταγώνισαν στὴν «Αλιονία επιστροφή», με θεωρία ἀκρίβους ἀντίστοιχη: τὸ προσδοκίσιον θανάτου τοῦ κώλου καὶ ἀναπαύεισαν σὸ παρόντιον κύβω.

Ὁ φυσικός, εὐθρόοι σκεπτικιστὰς για κεί μετ' τι, που ξεφυγὴν τὸ οὐκὸν ποδὶν, μ' ἐκρηκτικ

